

Gárdonyi Endréné Portréja

Ez a kép rólam készül az 1960-as években, amikor Pestre költöztünk, és belekezdünk egy egészen új életbe.

1957 után még tovább dolgoztunk a boltban 1960-ig, míg a férjemet el nem vitték a többi volt vezetővel együtt. Akkor kerültek ők sorra. Előzőleg a gépállomásról meg állami gazdaságból vitték el a vezetőket. Beosztották, hogy mikor kit kell letartóztatni mindenféle kitalált mesével. Az én uramat mindenféleképpel vádolták, olyan hülyeségekkel, amik nem történtek meg.

Szépen mindent elrendeztem, ahogy kell, az ügyvéddel megbeszéltük a dolgokat, és nem is volt semmi baj a tárgyaláson. A föllebbezés után nyolc hónapra ítélték, majd a végső föllebbezéssel hat hónapi fölfüggesztettét kapott. Annak ellenére, hogy hat hónapig már ült. De nemcsak ő, mindenki, akit akkor lefogtak.

Mikor az uram hat hónap után kiszabadult, és megnyugodtak a kedélyek, Regina azt mondta: "Gyertek föl, Bandikám, ne maradj itt utolsó zsidónak a faluban, gyertek föl Pestre lakni!"

Először följött az uram. Reginánál lakott, és állást vállalt egy textil-nagykereskedésben, akiket még régről ismert. Időnként följártam hozzá, és elkezdtünk lakást vagy telket vagy házat keresni. Ötvenezer forintért jutottunk a telekhez 1961-ben. Aztán egy szövetkezettel fölépítettük ezt a házat, akkor még lapos tetővel. 1992-ben építettük rá a tetőteret, akkor bővítettünk.

Kiadtunk két szobát is. A keletnémet követség küldte a vendégeket, ilyen hivatalos vendégeket, úgyhogy sokszor több volt a vendég, mint amennyi hely volt. Jól ment. Én főállásban csináltam, az uram a főállás mellett besegített.

Beindult az üzlet. 1963-ban, amikor a Budapest Touristhoz szerződtem, az időnként küldött vendégeket, akkor még csak németeket, aztán néha Nyugatról is.

Most már panzió, akkor csak fizetővendég-szolgálat volt. Azokból a vendégekből, akik 1989-ig voltak, talán ha kettőt láttam azóta. Elmaradtak, de van másik réteg az egész világból.